

ה"ט 1490/12/21 - מרגלית סחר נגד גיא משה בן סימון

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 1490-12-21 שחר נ' בנסימון

לפני
המבקשת
נגד
המשיב

כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
מרגלית סחר
גיא משה בן סימון

החלטה

(1) מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק"). דיון במעמד צד אחד התקיים אתמול (1.12.2021) ודיון במעמד שני הצדדים התקיים היום.

(2) לאחר ששמעתי את דברי הצדדים ונתתי את דעתי לטיעוניהם, הגעתי לכלל דעה, כי דין הבקשה להידחות.

(3) כפי שעולה מטיעוני הצדדים, אין היכרות מוקדמת ביניהם. לאחרונה, התעניין המשיב לשכור דירה של המבקשת. הם כרתו חוזה שכירות. המבקשת לא הציגה חוזה זה ולא צירפה אותו לבקשתה. מדבריה ניתן להבין, כי החוזה נכרת ביום 24.11.2021 (שורה 13, עמוד 1 בפרוטוקול). בעוד היא טוענת, כי המשיב פלש לדירה לאחרונה, טוען המשיב, כי היא אפשרה לו להיכנס לדירה ביום 1.12.2021 וכי עד אז היא הותירה אותה לא נעולה על מנת לבצע בה תיקונים לשם התאמתה למגוריו. הקשר בין הצדדים היה בשבוע שעבר ובשבוע זה. ברם, כפי שמסתמן לכאורה, היחסים ביניהם עלו על שרטון במהרה לאחר שלטענת המבקשת, גילתה בשבת האחרונה שהמשיב כבר נכנס לדירה לפני המועד המוסכם, הניח בה את חפציו וגם לא הפקיד שיק ביטחון. המשיב טוען מנגד, כי לא הפר את החוזה ולא התגורר בדירה אלא רק הכניס ציוד אישי זאת לפי סיכום עמה וכי נכנס לסייע בהחלפת מנורות. לטענתו, השינוי ביחסה של המבקשת כלפיו נובע מסיטואציה מסוימת שאירעה וקשורה למגבלתה הרפואית (ראו: שורה 29, עמוד 3 בפרוטוקול).

(4) בכל אופן, אין מחלוקת כי בשלב מסוים נקרא שוטר לדירה. המבקשת טוענת כי באותו מעמד, המשיב החל לצעוק עליה וסירב ליטול את חפציו בחזרה, ולכן היא הודיעה שהחוזה מבוטל. המשיב טוען לעומת זאת, כי השוטר נעל את הדלת ולא אפשר לו לקחת את חפציו. הוא אמר לו, כך לדבריו, כי רק למחרת יוכל לאסוף את חפציו, אך למחרת השוטר לא הגיע. ביני לביני, הגישה אתמול המבקשת את הבקשה מושא הליך זה. המשיב ציין

כי כבר נחקר במשטרה בגין איומים.

(5) ובכן, כפי שניתן היה להתרשם מטיעוני הצדדים וגם מחילופי הדברים ביניהם בדיון, נראה כי מערכת היחסים ביניהם התדרדרה במהרה ללא סיבה די-משכנעת. בין הצדדים נוצר חוסר אמון. המבקשת גורסת שהיא חוששת שמא הוא יפרוץ לדירה. המשיב ציין, כי כבר שכר דירה חדשה על מנת שיהיה לו מדור וכל שרוצה הוא את חפציו האישיים. כפי שהיה ניתן להבין, חפציו של המשיב כבר פונו מהדירה למחסן, זאת בהוראת המבקשת, כאשר האחסון כרוך בעלות כספית לצד עלות הובלתם של המיטלטלין.

(6) ליבת המחלוקת אפוא, היא "שחרור" חפציו האישיים של המשיב. כפי שהבהרתי בסוף הדיון, מוטב היה שהצדדים יגיעו להבנות, וטוב היה לו למשל היו מסדירים נושא זה בנוכחות השוטר. ברם, אין בגדרי סמכותו של בית המשפט במסגרת הליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת להסדיר נושא זה או נושאים כספיים, וממילא לא הונחו לפניי ראיות ברורות מי מנע ממי, בנוכחות השוטר, הוצאת חפציו האישיים של המשיב מהדירה. יש לתהות ולהצר על הסיטואציה שנוצרה. המשיב, כמו המבקשת, ככל שמי מהם סבור כי נפגעה זכות מזכויותיו הקנייניות או הכספיות, רשאי לנקוט בהליך המשפטי המתאים ובדחיפות הנדרשת.

(7) אשר לעילה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, הגם שנראה כי בשלב מסוים התלהטו הרוחות ביניהם, אך לא הוכח לפניי קיומה של עילה שמצדיקה מתן צו. לא הונחה תשתית ראייתית מספקת שמבססת עילה כזו ושיש בה כדי להצביע על פוטנציאל להטרדה או איומים בעתיד. בין היתר, זולת השיג-ושיח מול השוטר, לא התרשמתי כי המשיב נוקט בהטרדה מאיימת, וממילא כאמור, אין בכוונתו לשכור את הדירה. הוא הודיע: "אין לי שום כוונה לגשת לדירה הזו, אין לי עניין שם" (שורה 32, עמוד 5).

(8) לאור האמור, הבקשה נדחית.

(9) בשולי ההחלטה אך לא בשולי חשיבות הדברים, בית המשפט קורא שוב לצדדים לנסות להגיע להבנות על מנת לאפשר למשיב לקבל את מיטלטליו בחזרה בהקדם (לרבות ליבון נושא העלות הכספית של זה). כך למשל: מוצע ומבלי לקבוע כל עמדה בכך, כי הצדדים יגיעו להסכמה לפיה המשיב ייגש לאלתר לקבל את מיטלטליו בחזרה מאותו מחסן, כאשר בעלויות האחסון ככל שיהיו תישא המבקשת תוך שמירת זכויות שני הצדדים לנקוט בהליכים המתאימים בנוגע למימוש הזכויות הכספיות הנובעות מכך או מנושאים נוספים שבמחלוקת. כאמור, טענות הצדדים שמורות להם בכל הליך משפטי שינקטו.

(10) שימת לבם של הצדדים מופנית לכך כי ניתן להשיג על החלטה זו בהליך ערעורי לפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע טלפונית.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ב, 02 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.